

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010040
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3821010040.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa v 11. augusta 2021 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému D. D.

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom C., D. XX/XX, prechodne bytom C., S. XX/X,
je vinný že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho maloletého syna X. K. rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 13 P/638/2009 zo dňa 22.01.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2010 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne sumou vo výške 50,- euro, vždy do 10. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého J. K., plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v Prievidzi ako i všade tam, kde sa zdržiaval v období od 01.03.2012 do 11.8.2021 tým, že v období od 01.03.2012 do 30.09.2013 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v období od 01.10.2013 do 24.06.2014 bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak neprejavil vážny záujem o získanie zamestnania, v období od 24.06.2014 do 25.09.2014 bol zamestnancom spoločnosti V. D. V. - zemné a výkopové práce U. S. G., s.r.o. "v likvidácii", v období od 25.06.2014 do 06.05.2020 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v období od 07.05.2020 bol evidovaný na úrade práce avšak neprejavil vážny záujem o zamestnanie taktiež tým, že v období od 19.10.2020 až doposiaľ, kedy sa nachádza vo výkone väzby v ústave na výkon väzby Ilava, kde si riadne neplnil svoje ohlásenie vyživovacej povinnosti tým, že príslušné tlačivo pod názvom "Nahlásenie vyživovacej povinnosti" neodovzdal na ďalšie spracovanie a neprejavil záujem o aktívne zaradenie do práce vo výkone väzby, čím ostal oprávnenej osobe J. K. za obdobie od 01.03.2012 do 11.08.2021 dlhovať na nezaplatenom výživnom sumu vo výške 5 700 euro, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/24/2017 - 85 zo dňa 24.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2017 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z.z.,

teda

najmenej 2 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. k trestu odňatia slobody 25 (dvadsaťpäť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní potom čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, vypočul obžalovaného, svedkyňu J. K., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudok číslo listu 48-50, trestný rozkaz číslo listu 62-63, správy číslo listu 70-75, 86-89, 65-69, 90, 91, 116-118, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 119, register trestov číslo listu 120 - 121, 158.

Obžalovaný okrem iného uviedol, že je pravdou, že občas bol zamestnaný, ďalšie vyživovacie povinnosti nemá. Na otázku prokurátorky, prečo neplatil výživné 50 euro mesačne, uviedol, že komunikoval s poškodenou, táto poberala náhradné výživné, povedala mu, že nemusí splatiť výživné. Vtedy ešte nebol trestne stíhaný pre neplatenie výživného. Urobil chybu, že výživné neplatil. Je pravdou, že má ďalšie 3 deti v Rakúsku. V súčasnosti pracuje asi dva mesiace, pracuje u V. D. V.. Za tie dva mesiace čo pracuje nezaplatil žiadne výživné. Práce, ktoré odvedli by mali byť vyplatené behom 15 dní, práce boli vyfakturované. Je tam zamestnaný na dohodu. V predchádzajúcom období pred zamestnaním, nikde nepracoval, nebola práca. Predtým bol vo väzbe. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti s rodičmi a synom. So synom, na ktorého má platiť výživné, sa vôbec nestretáva, neprajú si to rodičia poškodenej. Na otázku samosudcu uviedol, že skutočnosti v obžalobe sú pravdivé, výživné neplatil ani v dobe, keď bol zamestnaný, na úrade práce neprejavil záujem o prácu. Je pravdou, že bol odsúdený v roku 2017 za neplatenie výživného na iné deti, neplatí ani na tie. Dlhé výživné v tejto veci, ktorá sa teraz prejednáva predstavuje ku dnešnému dňu sumu 5.700 euro.

Svedkyňa K. okrem iného uviedla, že je pravdou, že obžalovaný za obdobie od 01.03.2012 do podania obžaloby v tejto veci výživné neplatil, za toto obdobie predstavovalo dlžné výživné 5.350 euro. Obžalovaný odvtedy do hlavného pojednávania tiež nezaplatil žiadne výživné. Za obžalovaného platil úrad práce náhradné výživné. Nevie uviesť odvtedy dostáva náhradné výživné. Aj v súčasnej dobe náhradné výživné stále poberá. V súčasnosti žije v spoločnej domácnosti so synom a s druhom. S týmto má dvojročného syna. Syn X. chodí do školy, celkom dobre hráva futbal, výživné 50 euro je nedostatočné. Má v úmysle podať návrh na zvýšenie výživného. Na otázku prokurátorky či neplatenie výživného obžalovaným nemalo trvalo nepriaznivé následky na syna uviedla, že jej vypomáha stará matka, jej matka a priateľ. Ona osobne nepodávala návrh na exekučné vymáhanie výživného. Na otázku obhajcu uviedla, že nie je pravdou, že by povedala, že obžalovaný nemusí výživné platiť, že poberá náhradné výživné. Naopak, podľa jej informácií od jej kamaráta, obžalovaný sa ešte smial, že nemusí platiť výživné 50 euro. Bolo jej povedané, že ak obžalovaný zaplatí nejaké výživné musí toto vrátiť úradu práce.

Na čísle listu 48-50 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 13 P 638/2009 zo dňa 22.01.2010, právoplatný dňa 22.02.2010. Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný zaviazaný, s účinnosťou od 01.01.2010, platiť výživné na maloletého X. D. , nar. XX.XX.XXXX vo výške 50,- euro ,vždy do 10. dňa v mesiaci k rukám matky.

Na čísle listu 62-63 sa nachádza trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. 2 T 24/2017 zo dňa 24.02.2017, právoplatný dňa 19.04.2017, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona č. 300 /2005 Z. z. v znení zákona č. 1/2014 Z. z. a bol mu uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov podmienečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Na čísle listu 86 - 89 sa nachádzajú správa úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo septembra 2020, z ktorej vyplýva že obžalovaný je od 07.05.2020 v evidencii uchádzačov o zamestnanie, keď predtým bol evidovaný od 01.10.2013 do 24.06.2014 (nástup do pracovného pomeru).

Na čísle listu 70 sa nachádza správa úradu práce sociálnych vecí a rodiny, oddelenie služieb pre občanov Prievidza zo dňa 06.02.2020 z ktorej vyplýva, že obžalovaný v období od 01.01.2012 do podania správy bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 24.06.2014. V prípade, že by bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza až do podania správy, bolo by mu ponúknuté vhodné pracovné miesto podľa aktuálnej ponuky s prihliadnutím na jeho schopnosti, vzdelanie a zdravotný stav.

Na čísle listu 116 sa nachádza správa z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 29.11.2012, z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo väzbe od 19.10.2020 na základe rozhodnutia Okresného súdu v Prievidzi. Počas poučenia sociálnym pracovníkom dňa 20.10.2020 uviedol, že má vyživovaciu povinnosť na maloletého X., nar. XX.XX.XXXX, bolo mu odovzdané tlačivo "nahlásenie vyživovacej povinnosti" a vysvetlený ďalší postup. Z dostupnej dokumentácie bolo zistené, že ďalší postup zo strany obžalovaného nebol realizovaný a vyplnené tlačivo nebolo sociálnom pracovníkovi odovzdané na ďalšie spracovanie.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané že obžalovaný sa úmyselne vyhýbal, v období od 01.03.2012 až do dňa 11.08.2021 plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania pretože ho páchal po dlhší čas (114 mesiacov neplatil výživné 50 euro mesačne) a to aj napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol vo veci Okresného súdu Prievidza č. 2 T 24/2017 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona. Obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti v podstate priznal, jeho čiastočná obrana spočívajúca v tom že údajne poškodená mu mala povedať že nemusí platiť výživné, keďže poberá náhradné výživné od štátu; bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou poškodenej J. K.. Ešte potrebné zdôrazniť, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť ani v dobe keď bol zamestnaný, mal príjem, ani v dobe keď bol evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. V tej dobe neprejavil vážny záujem o prácu, podľa správy úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 06.02.2020 v prípade, že by bol obžalovaný prejavil záujem zamestnať sa, v ponuke pracovných miest boli voľné pracovné miesta vhodné pre obžalovaného. Taktiež treba zdôrazniť tú skutočnosť, že obžalovaný ani v čase keď sa nachádzal vo výkone väzby neprejavil záujem zamestnať sa, táto skutočnosť vyplýva zo správy zo dňa 29.11.2012, ktorá bola konštatovaná vyššie. Všetky vykonané dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Z uvedených dôvodov bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov zo dňa 07.06.2021 bol doteraz 6 krát súdne trestaný, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 1 T 7/21 zo dňa 15.02.2021 právoplatný dňa 15.02.2021 pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, bol mu uložený nepodmienečný trest 5 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež bol v dvoch prípadoch postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa, ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery, súd zistil v prípade obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a existenciu jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na túto skutočnosť berúc do úvahy aj ďalšie okolnosti na základe, ktorých sa určuje druh trestu a jeho výmera, akými sú osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy; súd za použitia ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 25 mesiacov. Pre výkon trestu tohto zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Podľa názoru súdu uloženie iného druhu trestu vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol 6 krát súdne trestaný, bol právoplatne odsúdený za rovnaký druh trestnej činnosti; neprihádza do úvahy. V prípade výmery trestu súd prihliadol na tú skutočnosť že obžalovaný neplatil výživné dlhodobo, viac ako 9 rokov, počas tejto doby ani čiastočne výživné neplatil a to aj napriek tomu že počas tohto obdobia bol aj zamestnaný. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu zvyšujú spoločenskú nebezpečnosť jeho konania, na prevýchovu obžalovaného je potrebné vplývať uložením dlhodobejšieho trestu odňatia slobody a preto bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.